

er fremtraadt imod Fragtafgiften. Hvis det ærede Medlem vilde deltage i at faa denne Voldførelse af Ejendomsrettens Idé slaet ned, vilde han tage sig noget nyttigere for end at moralisere overfor andres Forhold til Grundloven og Friheden og overfor andres Opfattelser, som det ærede Medlem ikke gør sig den Ulejlighed at sætte sig ind i, før han angriber dem.

Kofoed: Det ærede Medlem fra Løjre (N. Frederiksen), der talte paa mit Partis Vegne, nævnede, at det foreliggende Lovforslag har to Sider: for det første Tilvejebringelsen af Bidrag fra Skibsfarten til Afhjælpning af Dyrtiden, og for det andet Anvendelsen af disse Bidrag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne sidste Side, den kan sikkert ikke paa dette Tidspunkt drøftes i sine Enkeltheder, knap nok antydes i sin Almindelighed, men jeg vil dog, siden Spørgsmaalet er blevet nævnt, gøre opmærksom paa, at der er visse Dele af Landet, som i højere Grad end andre har mærket Fragternes Stigning, og at den Landsdel, hvis ene Repræsentant her i Tinget jeg har den Ære at være, i særlig Grad har mærket den. Forholdet er jo det, at Varer til Bornholm maa føres en meget længere Vej til Søs end Varer til de andre danske Landsdele, og da Skibsfragterne selvfølgelig ogsaa er steget i Østersøen, faar vi derovre et Plus at bære, som ikke kendes i de andre Landsdele. Da der altsaa nu her er Tale om at tilvejebringe Midler til at afhjælpe de Vanskeligheder, som er indtraadt ved Skibsfragternes Stigning, vil jeg gerne have Lov til at henstille til den højtærede Minister og til det Udvalg, som bliver nedsat til denne Sags videre Behandling, at der tages et særligt Hensyn til denne Landsdel, fordi der efter min Mening er et særligt Hensyn at tage. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder vedrørende dette Spørgsmaal, men enhver, der vil se Statistiske Meddelelser efter, vil kunne se, at Foderstofpriserne og Kulpriserne hos os er ikke saa lidt højere, end de er noget andet Sted i Danmark, og dette er i alt Fald for en væsentlig Del en Følge af de stigende Fragter i Østersøen, som vi ene af alle danske Landsdele maa bære. Og de Varer, vi eksporterer, faar vi ikke bedre betalt, tværtimod kommer der et Minus, idet det ogsaa, naar Varerne føres bort fra Øen, mærkes, at Fragterne for Eksporten er steget. Jeg tror, ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at det er billigt, at der tages et særligt Hensyn til de bornholmske For-

brugere af Foderstoffer og Kul. Jeg henstiller dette til den højtærede Ministers Overvejelse, og jeg vil ogsaa gerne lægge det Udvalg, som faar med dette Lovforslag at gøre, paa Sinde, at dette Spørgsmaal overvejes.

Birch: Naar jeg tager Ordet i den foreliggende Sag, skyldes det den Omstændighed, at en Del af Pressen under Sagens Drøftelse har beklaget, at Næringslivet havde en saa faatallig Repræsentation i Tinget. Man synes at mene, at det maatte være en Selvfølge, at Næringslivets Repræsentanter skulde se paa denne Sag paa en anden Maade end den, hvorpaa Regeringen har set paa den. Jeg mener derfor, at jeg her bør begrunde, at jeg, dér efter min borgerlige Livsstilling skulde have nogle Forudsætninger for at forstaa Skibsfartens Kaar, og som nærer en levende Interesse for Skibsfarten, Kærlighed til Skibsfarten — jeg bør maaske sige en uheldig Kærlighed til Skibsfarten, for saa vidt som jeg ikke mindes nogen Sinde at have ejet en Aktie eller en Part i et Skib —, trods alt dette dog er naaet til det Resultat, at det, saaledes som Forholdene ligger, er naturligt, rigtigt og nødvendigt nu at paalægge Skibsfarten en Afgift udover den almindelige overordentlige Krigsskat.

Jeg er naaet til denne Overbevisning derved, at jeg i mine Overvejelser har delt de overordentlige Krigsindkomster i to Kategorier, for hvilke der er det fælles, at de begge flyder som Følge af, at Danmark har holdt sig neutralt, iagttaget en Neutralitet, der opretholdes bl. a. ved Hjælp af overordentlige Omkostninger for Staten. Jeg finder det da naturligt, at de Erhverv, der omfatter disse to Kategorier af Indkomster, bidrager betydeligt til de Omkostninger, der paaføres Staten ved Neutralitetens Bevarelse. Til den første af disse to Kategorier henregner jeg saadanne Indkomster af den fælles Art, der kan karakteriseres derved, at de ikke direkte paafører det danske Samfund særlige Omkostninger ved Skabelse af en Dyrtid eller ved en Forhøjelse af Priserne paa de almindelige Livsforbrødenheder. Til denne første Kategori henregner jeg først og fremmest vor Transithandels og vor Transitindustris Indkomster. Jeg mener altsaa, at begge disse Erhverv ved den overordentlige Krigsskat bør bære en væsentlig Del af Landets store Udgifter, bør bære dem i højere Grad, end Tilfældet er nu, i alt Fald for en Del af disse